

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1982 r.

Nr 25

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 177 — z dnia 26 lipca 1982 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnych zasad przechodzenia na emeryturę pracowników uspołecznionych zakładów pracy w okresie do dnia 31 grudnia 1981 r. 457
- 178 — z dnia 26 lipca 1982 r. w sprawie wysokości składki na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy 458
- 179 — z dnia 26 lipca 1982 r. w sprawie głównych księgowych przedsiębiorstw i innych państwowych jednostek organizacyjnych 458
- 180 — z dnia 26 lipca 1982 r. w sprawie weryfikacji rocznych bilansów przedsiębiorstw i innych państwowych jednostek organizacyjnych 460
- 181 — z dnia 2 sierpnia 1982 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich 466
- 182 — z dnia 2 sierpnia 1982 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki 469

ROZPORZĄDZENIA:

- 183 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 lipca 1982 r. w sprawie wyłączenia niektórych osób spod obowiązku uzyskiwania zezwoleń na pobyt czasowy w strefie nadgranicznej 470
- 184 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 12 sierpnia 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach nadawania, zmiany i cofania uprawnień do prowadzenia handlu zagranicznego 471
- 185 — Ministrów Komunikacji oraz Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 17 sierpnia 1982 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie krajowego transportu drogowego 471
- 186 — Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 12 sierpnia 1982 r. w sprawie oceny pracy nauczyciela 472

OBWIESZCZENIE

- 187 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1982 r. o sprostowaniu błędów 472

177

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnych zasad przechodzenia na emeryturę pracowników uspołecznionych zakładów pracy w okresie do dnia 31 grudnia 1981 r.

Na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 22a ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie szczególnych zasad przechodzenia na emeryturę pracowników uspołecznionych zakładów pracy w okresie do dnia 31 grudnia 1981 r. (Dz. U. Nr 19, poz. 95 i Nr 23, poz. 145) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5:

a) w ust. 1 wyrazy: „ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami: „ust. 2—4”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli po przyznaniu emerytury pracownik pracował co najmniej 24 miesiące na stanowiskach robotniczych; za podstawę wymiaru tej emerytury przyjmuje się na jego wniosek wynagrodzenie z okresu ostatnich 24 miesięcy zatrudnienia.”;

2) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Prawo do emerytury przyznanej z zastosowaniem § 2 i 3 ulega zawieszeniu w razie:

- osiągania wynagrodzenia z tytułu pracy wykonywanej w ramach stosunku pracy z uspołecznionym zakładem pracy przed osiągnięciem obowiązującego wieku emerytalnego —

niezależnie od wymiaru czasu pracy i wysokości pobieranego wynagrodzenia,

- osiągania wynagrodzenia lub dochodu z innych źródeł niż stosunek pracy określony w pkt 1 — na zasadach ogólnych.”;

3) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Szczególne zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury, określone w § 5 ust. 4, stosuje się również do pracowników uspołecznionych zakładów pracy, którzy nabyli bądź nabędą prawo do emerytury na zasadach ogólnych, jeżeli podjęli lub podejmą zatrudnienie na stanowiskach robotniczych począwszy od dnia 1 lipca 1982 r.”;

4) w § 9 wyrazy: „Przepisy § 5, 6 i 8” zastępuje się wyrazami: „Przepisy § 5 ust. 1—3 i § 6”;

5) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się, z uwzględnieniem ust. 2 i 3, również do pracowników uspołecznionych zakładów pracy, z którymi stosunek pracy zostanie rozwiązany:

- do dnia 31 grudnia 1982 r. — gdy przyczyną rozwiązania stosunku pracy jest likwidacja zakładu pracy, albo
- do dnia 31 grudnia 1983 r. — gdy pozostanie w stosunku pracy po dniu 31 gru-

- dnia 1981 r. uzasadnione jest szczególnymi potrzebami zakładu pracy.
2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mogą przejść na emeryturę, jeżeli określone rozporządzeniem warunki spełnią do dnia 31 grudnia 1982 r. lub spełniliby je do tego dnia, gdyby nie wcześniejsza likwidacja zakładu pracy.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą przejść na emeryturę; jeżeli określone rozporządzeniem warunki spełnili do dnia 31 grudnia 1981 r."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

178

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1982 r.

w sprawie wysokości składki na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy.

Na podstawie art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 119, z 1972 r. Nr 11, poz. 81 oraz z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i Nr 47, poz. 280) i art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 7 i z 1976 r. Nr 40, poz. 235) oraz w związku z art. 28 ustawy budżetowej na rok 1982 z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Składkę na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy ustala się w wysokości 33% wynagrodzenia określonego jako podstawa wymiaru tych składek w trybie przewidzianym w art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 119, z 1972 r. Nr 11, poz. 81 oraz z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i Nr 47, poz. 280).

§ 2. Od wynagrodzeń pracowników, o których mowa w § 1, nie pobiera się składki na cele emerytalne.

§ 3. Ze składki na ubezpieczenie społeczne opłacanej w wysokości określonej w § 1 przeznaczają się dodatkowo na dochód funduszu emerytalnego — poza częścią określoną w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 7 i z 1976 r. Nr 40, poz. 235) — 17% podstawy wymiaru tej składki, a więc łącznie 25,5% podstawy wymiaru składki.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1980 r. w sprawie wysokości składki na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy (Dz. U. z 1981 r. Nr 2, poz. 8).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

179

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1982 r.

w sprawie głównych księgowych przedsiębiorstw i innych państwowych jednostek organizacyjnych.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 54) oraz art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przedsiębiorstwach państwowych i ich samodzielnie bilansujących zakładach (oddziałach, filiach) działają główni księgowi przedsiębiorstw.

2. W Ministerstwie Finansów działa główny księgowy budżetu państwa, a w ministerstwach (urzędach centralnych) działają główni księgowi budżetów resortów.

3. W urzędach terenowych organów administracji państwowej działają główni księgowi budżetów terenowych.

4. W samodzielnie bilansujących jednostkach i zakładach budżetowych działają główni księgowi jednostek lub zakładów budżetowych.

§ 2. 1. Główny księgowy przedsiębiorstwa podlega bezpośrednio dyrektorowi. Stanowisko głównego księgowego jest pod względem hierarchii służbowej, wynagrodzenia i innych świadczeń równorzędne stanowisku zastępcy dyrektora przedsiębiorstwa.

2. Organ założycielski może określić przedsiębiorstwa, w których — ze względu na ich znaczenie dla gospodarki narodowej — na stanowisko głównego księgowego mogą być powoływani wyłącznie dyplomowani biegli księgowi.

3. Właściwi ministrowie mogą określić rodzaje jednostek lub zakładów budżetowych, do których przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Głównych księgowych budżetów (§ 1 ust. 2 i 3) oraz jednostek lub zakładów budżetowych powołuje i odwołuje kierownik jednostki.

§ 4. Objęcie funkcji przez głównego księgowego w działającym przed jego powołaniem przedsiębiorstwie,